

ACȚIUNI CARITABILE ÎN OTOPENI

„DECHIDE UȘA, CREȘTINE!”

Una dintre tradițiile frumoase, respectate cu sfințenie de mulți locuitori creștini ai orașului nostru este de a face acțiuni caritabile în perioada care precede Sărbătoarea Nașterii Mântuitorului.

Înscriindu-se cu firească modestie în rândul celor care își respectă neamul și datinile, tinerii din echipa „Șterge Lacrima” au inițiat o vizită la Băicoi-Liliești, la Centrul de Îngrijire și Asistență pentru Persoane Adulte cu Handicap, acțiune greu de întreprins de noi, având în vedere numărul mare de beneficiari ai acestei instituții, raportat la numărul mic de elevi și profesori care compun echipa noastră. Ni s-au alăturat însă, imediat, ca de obicei, parohiile „Nașterea Maicii Domnului” din Otopenii de Sus și „Sfântul Nicolae” din Otopenii de Jos, profesori, elevi, donatori particulari, care au oferit bani și metraje (acestea din urmă, deoarece institutia susnumită are nevoi de multe feluri)...

Îndrumați cu bucuroasă generozitate de doamna învățătoare Mirela Costache, elevii Alexandra Chivu, Alexandra Mirică, Narcisa Chițu și Andrei Timpuriu au

realizat superbe felicitări cu îngerași (130!, deși erau necesare doar 105...) în tehnica pop-up și le-au semnat în numele tuturor membrilor grupului.

Părintele Radu Dima de la Otopenii de Jos a venit personal cu noi, conducând mașina ce avea să ne transporte elevii și darurile; acestea din urmă în mare parte oferite de biserica de la Otopenii de Jos. „Deschide ușa, creștine!” era colinda care a răsunat în camerele bolnavilor, în care am fost conduși cu multă amabilitate de lucrătorii din așezământ, gazde ospitaliere, care ne-au primit cum se poate de frumos. Când au văzut la cei peste 100 de pacienți...tot atâtea fațete ale suferințelor umane, sub aspectul unor handicapuri și dizabilități, tinerii noștri din clasele a X-a și a XI-a, membri ai echipei „Șterge Lacrima”...au lăcrimat ei înșiși...

A fost greu să le temperăm compasiunea și să-i determinăm (totuși!) să cânte colindele învățate special pentru acest moment. Am înțeles atunci că acești elevi ai noștri s-au angajat, în forul lor interior, să protejeze, să ocrotească, să stimuleze viața, sub orice formă se va manifesta ea. Pe tot cuprinsul vieții lor! Să devină

responsabili pentru faptele lor... când vor fi capabili de a deveni părinți... căci gesturi de o clipă și fapte lipsite de discernământ pot genera monștri care se chinuie o viață și care pot cauza, din păcate, la rândul lor, suferințe, solicitând eforturi nebănuite... din partea altora.

Nu vor uita această experiență. Cu siguranță le-a dat de gândit și de acționat... omenește, corect, responsabil în viitor.

Tot în această perioadă, diriginta clasei, profesoara Maria Gridan, și elevi din echipa „Șterge lacrima” și-au propus să pledeze din nou pentru ajutorarea lui George Dumitru, greu încercat de suferințe; precum familia lui, de altfel. Credincioșii din biserică, deosebit de receptivi la demersul nostru, au oferit...mână de la mână...o sumă pe care nici unul dintre noi nu ar fi putut-o acorda. Impresionantă această avalanșă de oameni care ne-au împresurat, la un moment dat, din toate părțile, oferind, uneori fără a-și spune numele „căci Dumnezeu vede și stie!”

Întâlnirea cu George, la Grădiștea (posibilă tot cu eforturile părintelui Radu Dima care ne-a dus cu mașina sfidând foamea și oboseala de după slujba de duminică) a fost cu totul încărcată de emoții. Mi-a fost dat să văd, pentru prima dată, după zeci de ani de lucrat cu copiii, o imensă compasiune, un fluid de iubire care a cuprins odaia în care se afla tânărul

imobilizat la pat. O experiență de o vibrație și emotivitate cum puțini oameni pot trăi. Adolescenții aceștia, colegi de clasă cu George, diriginta lor, venită din cealaltă margine a Bucureștiului în zi de duminică, copii din Grădiștea, de asemenea, colegi... îi strângeau călduros mâinile care dădeau primele semne de însănătoșire; s-au așezat lângă el în pat, l-au încurajat, l-au îmbrățișat cu privirea și cu brațele. A fost uimitor cât de multe manifestări de grijă și solidaritate s-au derulat în timpul în care au fost fizic aproape de acest bolnav.

Ne-am amintit atunci de acțiunile unei misionare celebre pentru adulți... necunoscute pentru generația de adolescenți de acum, inițiatoarea „pașilor mărunți”, Maica Tereza... cu adevărat: fapte și gesturi mărunte, adunate... contează mult pentru evoluția pozitivă a unor semeni greu încercați de destin la un moment dat. George începe să își miște mâinile și simte durere în vârful degetelor de la picioare.(!!!)

Tratamentul de recuperare continuă. Fiecare dintre participanții la aceste demersuri a primit Nașterea Domnului prin curată faptă dezinteresată și creștinească, încercând să ducă un strop de lumină; o picătură de iubire divină unor semeni care sunt mai puțin împliniți decât ei.

Bravo, copii! În zilele acelea ați fost modele pentru toți colegii voștri; și mulți adulți, oameni de bine, și-ar fi dorit să trăiască asemenea curate bucurii în preajma Crăciunului. Acolo. Sus, în Cartea Vieții, s-a înregistrat gestul frumos al fiecăruia.

Se mai pot face donații pentru Dumitru George. Contul în care se pot depune banii este pe numele mamei lui, Dumitru Maria.

IBAN: RO72 CECE C001 9463 4113 1911

Sincere mulțumiri din partea familiei lui George, tuturor aceluia care au făcut și vor face depuneri în bancă pentru vindecarea acestui adolescent!

Text/ Foto: Prof. Florica Negoită